

تبلیغ موفق حضور حجت الاسلام باقریان در دفتر فرهنگ معلولین

مصاحبه کننده: منصوره ضیایی فر

توضیح

تخصص ایشان در زمینه کلاس‌داری معارف اسلامی و تبلیغ رسانه‌ای معارف اسلامی است. جمعیت بسیار حاضر در جلسات ایشان بدون اینکه خسته شوند با علاقه تحت تأثیر سخنان ایشان می‌باشند. روانشناسان توافق دارند سخنران و معلم از طریق چشم و نفوذ بینایی در مخاطبان، آنان را جذب خود می‌کند. اما ایشان از این ابزار محروم است ولی دارای استعداد خدادادی در سخن و گفتار و رفتار است و از این طریق مخاطبان را جذب می‌نماید.

اغلب در منطقه چهارمحال بختیاری و مرکز آن شهرکرد فعالیت دارد و اندکی هم در اصفهان. به نظر می‌رسد مسئولین تبلیغاتی و رسانه ملی در مرکز هنوز کارهای آقای باقریان را ندیده‌اند. اگر یک اثر ایشان را مشاهده کنند قطعاً برای او در مرکز برنامه می‌گذارند.

لطفعلی باقریان در تبلیغ و کلاس‌داری موفق بوده است و می‌تواند الگوی خوبی برای دیگر نابینایان باشد. ایشان روز ۲۵ تیرماه ۹۴ مهمان دفتر فرهنگ معلولین بودند. البته برای ضبط برنامه برای صدا و سیمای استان قم آمده بود ولی دعوت دفتر را هم پذیرفت و در خدمت ایشان بودیم. از اینرو زمان را غنیمت شمرده و با توجه به تجارب ایشان و اینکه حدود دو دهه است که به تبلیغ مشغول است به گفتگو با او نشستیم. محور این گفتگو «تبلیغ، معلولان و فرهنگ‌سازی» است.

بچه‌ها یاد بدهد ولی جوابی نشنیده‌ایم. شما فکر می‌کنید علت آن چیست؟

در مورد ناشنوایان وضع فرق می‌کند، کسی باید به سراغ آنها برود که زبان اشاره بلدان. روحانی که این تبحر را داشته باشد بسیار کم است.

*** جناب آقای باقریان هیچ کتاب احکامی تا کنون برای ناشنوایان و به زبان اشاره تدوین نشده است. اساساً به دلایل فنی، اشاره‌سازی در احکام، فقه و فرهنگ اسلامی پیشرفت نداشته است. در زبان اشاره مثل زبان معمولی باید واژه‌هایی برای مفهومی وضع و تعیین شود و به مرور مردم به کار ببرند تا فراگیر شود. نظر شما درباره این وضعیت چیست؟**

درست است که هر گروه از معلولان وضعیتی دارند و مشکلات هر دسته متفاوت است. آیا ناشنوایان وضعیت وخیم‌تری دارند. در زبان اشاره هم باید نمادهایی (حرکات دست و بدن) برای مفاهیم وضع شود و به تدریج بسامدی پیدا کند. اما در فرهنگ دینی و اسلامی حداکثر یکصد نماد وضع شده با اینکه حداقل باید دو هزار نماد داشته باشیم. از اینرو با فقر نماد اشاره‌ای مواجه هستیم. پس از آن

*** استحضار دارید حداقل ده درصد از جمعیت ایران معلولیت دارند، آیا اینان نیاز به تبلیغ ندارند؟ اگر دارند چرا شما و صدا و سیما برای معلولان، حداقل برای نابینایان برنامه اجرا نکرده‌اید؟**

درست است اقشار نابینایان، ناشنوایان، معلولان حرکتی و حتی معلولان ذهنی نیاز به موعظه، تذکار، تعلیم احکام دین و یاد دادن آموزه‌های عقیدتی و تجربه‌آموزی از تاریخ اسلام دارند. این افراد بیش از افراد عادی، احتیاج به تبلیغ دارند. چون وضعیت خاص، مشکلات و موانع دارند. بالاخره به این دلایل نیاز به وعظ و تذکار بیشتر دارند. اما اینکه چرا تا کنون برنامه‌ریزی برای اینان صورت نگرفته، قابل تأمل است. کارگران و کارمندان هر سازمان و هر اداره، روستاها و خلاصه همه جا و همه اصناف جامعه، سامانه‌ها و برنامه‌هایی برای تبلیغ دارند، اما چرا تا کنون معلولان نداشته‌اند؟ پاسخ به این پرسش مشکل است و نیاز به تتبع و تحقیق دارد.

*** جناب آقای باقریان، ناشنوایان تهران چند هفته قبل مهمان دفتر فرهنگ معلولین بودند، می‌گفتند چند بار تقاضا برای مبلغ کرده‌ایم و گفته‌ایم حداقل یک روحانی بیاید احکام را به**

عمق قلب با مخاطب ارتباط برقرار می‌کند.

*** اگر کتاب تبلیغی تدوین و منتشر کنیم و راه‌کارها و روش تبلیغ برای معلولان را به طلاب و روحانیون یاد دهیم، چطور است؟**
 خوب است، یک کتاب جامع شامل مصاحبه با مبلغان موفق، با مدیران مرتبط به معلولان مثل مسئولان فرهنگی بهزیستی بشود. این کتاب چند بخش مهم خواهد داشت: نیازهای معلولان با بررسی روانشناسی و جامعه‌شناختی معلولان در یک فصل معرفی شود؛ تجارب و تبحر مبلغان؛ یعنی در یک فصل به مبلغان بگوییم شما به چه دانش و هنری باید مجهز باشید مثلاً زبان اشاره بدانید؛ در یک فصل پروژه‌های موفق تبلیغاتی معرفی شود؛ در فصلی توصیه‌ها و تجارب مدیران درگیر با کارهای معلولان آورده شود. در مجموع کتاب جامع و راهنمای تبلیغاتی خواهد شد. اسم آن را هم راهنمای تبلیغ برای معلولان بگذارید.

*** در پایان از اینکه وقت خود را در اختیار ما گذاشتید تشکر می‌کنم و اگر نکته‌ای هست بفرمایید.**
 بالاخره تبلیغ معلولان جنبه‌های گوناگون دارد، تبلیغ برای معلولان؛ تبلیغ خود معلولان یعنی مبلغ معلول باشد؛ تبلیغ معلول برای معلولان و تبلیغ معلول برای مردم عادی از اهم جنبه‌های این پروژه است و باید در فرصت‌های دیگر به این جنبه‌ها بپردازیم.

افرادی باید آموزش ببینند و سپس بروند و تبلیغ کنند. علت اصلی همه مشکلات فکر کنم در قانون است. مثلاً اگر مجلس شورای اسلامی، فرهنگستان ادب فارسی را مأمور می‌کرد که همانطور که واژگان بینایی و معلولی را وضع می‌کند، به نیازهای فرهنگی معلولان در واژه‌سازی و نمادسازی هم توجه داشته باشد و گروهی در فرهنگستان مثلاً واژه بریلی (برجسته) برای نابینایان و واژه استاندارد اشاره‌ای (مصور) برای ناشنوایان تصویب کنند و آموزش و پرورش مأمور می‌شد تا کار آموزش معلولان را جدی بگیرد، بسیاری از مشکلات مرتفع می‌گردید.

*** جناب باقریان آیا روحانیت شیعه و مرجعیت عظامای شیعیان رسالتی ندارند؟**

به لحاظ شرعی، حداقل احکام و وظایف شرعی مردم بر عهده این نهاد است. حضرت آیت‌الله العظمی وحید خراسانی حدود یک سال است گروهی را برای آموزش زبان اشاره به طلاب راه‌اندازی کرده‌اند. موفقیت‌های خوبی هم داشته است. نیز جناب آقای سیدجواد شهرستانی به عنوان دفتر حضرت آیت‌الله العظمی سیستانی، رساله عملیه و مناسک حج را به صورت گویا و بریل عرضه کرده است و در حال تدوین احکام نماز برای ناشنوایان است. این خبرها را داریم. اما باز کم است و نیاز به اقدامات گسترده‌تر هست.

*** جناب باقریان، به نظر شما اگر هسته و نهادی در حوزه علمیه ایجاد شود و شما و امثال شما که انگشت شمار هم هستید**

تجارب خود را به صورت آموزش انتقال دهید و کلاس‌هایی باشد و بالاخره طلابی که خود نابینا و ناشنوا هستند مجهز شوند تا تبلیغ معلولان را سامان‌دهی کنند. یعنی امور تبلیغ معلولان به دست خودشان باشد بهتر نیست؟

این طرح خوب است ولی اول باید ممنوعیت پذیرش معلولان را برداشت. شورای عالی حوزه با ورود و پذیرش معلولان مخالف است. خود من دروس حوزه را خوانده و دروس جدید را هم طی کرده‌ام و در تبلیغ هم همه می‌گویند موفق هستی؛ یعنی با وجود معلولیت مشکلی در تحصیل و تبلیغ نداشته‌ام ولی نمی‌دانم آقایان به چه دلیلی چنین قانونی تصویب کرده‌اند؟

*** روحانیت مسیحیت و کلیسا از طریق معلولان به توسعه دیانت خودشان می‌پردازند و بر اساس آمار می‌گویند تبلیغ معلولان موفقیت‌آمیزتر است؟**
 مردم از یک روحانی معلول که با سواد و متقی باشد، بهتر و زودتر می‌پذیرند. به ویژه چنین مبلغی از

